

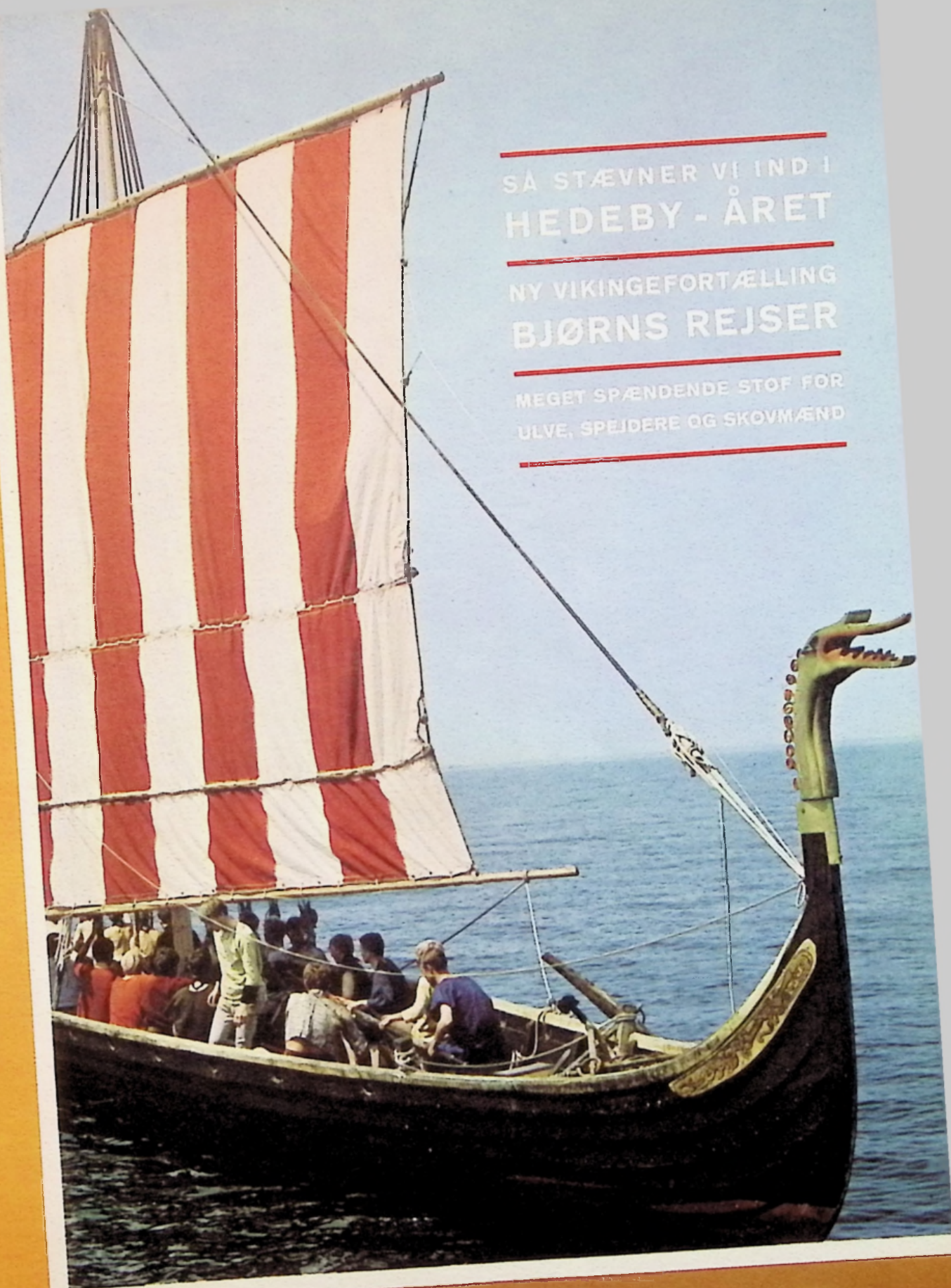
6

aug./sept.
1968

SÅ STÆVNER VI IND I
HEDEBY - ÅRET

NY VIKINGEFORTÆLLING
BJØRNS REJSER

MEGET SPÆNDENDE STOF FOR
ULVE, SPEJDERE OG SKOVMÆND

spejderernes
magasin

52. årgang

NY HEDEBY

KAN DU LAVE EN CYKEL?

Magister Olfert Voss ved en udstilling, der viser jernudsmeltningens produktionsgang

Fra vinterens arbejde i Ny Hedeby

Det lyder måske lidt tosset at stille spørgsmålet, om du kan lave en cykel! Måske er en enkelt af jer så fingersnild og belært i metalarbejde, at han bringer det så vidt som til at lave en cykel. Men prøv at forestille jer, hvorledes en viking ville reagere på det samme spørgsmål!

Han ville måske af flere årsager. For det første selvfølgelig fordi

lejr i Ny Hedeby ved Hostrup sø syd for Åbenrå.

Hvad har det så med fremstilling af jern at gøre?

Jo, i optakten til lejren og under lejren skal vi forsøge, om det er muligt at aflure vikingetidens beboere kunsten med udvinding af jern.

De havde som råmateriale myremalmen, som endnu findes adskillige steder i Sønderjylland. Af denne malm forstod de at udvinde jern, og efterhånden som teknikken er skredet frem, har man glemt den gammeldags metode. Man ved, hvorledes de så nogenlunde har båret sig ad, men man har bare ikke kunnet gøre dem kunststykket efter – endnu.

Jernudvinding er en af de ting, der er på programmet. Dertil kommer brænding af trækul og udvinding af tjære. Desuden skal der laves lervarer, pletter og pander, og hvad der ellers hører til i en husholdning af den slags husgeråd.

Prøv engang at gå på museum og se, hvorledes de i datiden kunne forarbejde leret. De kunne ælte det, forme det og dekorere det, og det var så holdbart, at vi i dag kan finde skår eller hele kar og kander fra dengang.

Kan du gøre vikingerne kunsten efter?

I Vester Vedsted kommuneskole syd for Ribe forsøger man. Eleverne har bygget en stenaldersby og forsøger der på primitiv måde at forvandle ler til brugelige ting, og gennem arbejdet lærer de at indse, hvor møjsommeligt det har været at fremstille køkkenredskaber, og de indser, hvor påpasselig man skal være, for alle fejl afslører sig først ved brændingen og siden ved brugen af det færdige redskab.

Det ser så enkelt ud, men prøv selv, og brug eventuelt vinteren til at høste erfaringer, og tag så erfaringerne med til Ny Hedeby.

Nu er de her nævnte ting detaljer, men dog vigtige detaljer. Det væsentlige er vel opbygning af selve byen, en kopi af den virkelige hovedstad fra vikingetiden, Hedeby.

Der er allerede mange, som har slidt sig til vabler i hænderne i ar-

bejdet med at tilhugge materialer til de bulhuse, der skal opføres. Der er også mange, som har fået vabler i hænderne ved fældning af de 40.000 lærketræer, der skal bruges til landnamshytterne.

Den tilværelse, vi nu lever, giver os mange, mange ting, som er blevet selvfølgeheder, men der var en tid, da intet var selvfølgeligt, og hvor man ikke købte fabriksfremstillede ting. Du ved fra dine primitive lejre, hvor besværligt – og hvor sjovt – det kan være, at lege primitiv. Du kender også glæden ved at lege indianer, klædt ud med fjer og lændebælte.

I den leg lader du fantasien spille, og du leger, at du er »Siddende Tyr« eller en anden, kendt indianerhøvding, og dragten og krigsmalingen er de ydre kendetegn på denne leg.

Ny Hedeby-projektet kræver ikke krigsmaling eller lændebælte, men da er du dig selv, og du skal som en dreng af det tyvende århundrede forsøge at være med til at genskabe et stykke historie. Du får lejlighed til at se kapitler af historiebogen blive til virkelighed, så du gennem dine egne høstede erfaringer forstår at respektere de hedengangne for det, de præstede.

Ja, så meget kunne spørgsmålet om cyklen blive til, og hvem ved, måske bliver det en primitiv opgave for spejderne i det næste århundrede at fremstille en cykel!

Men foreløbig gælder det Ny Hedeby, og det er et projekt, som interesserer også ud over spejderkredse. Vi har indtil nu modtaget råd og bistand fra adskillige, deriblandt videnskabsmænd, og vi har fået materialehjælp fra adskillige virksomheder.

Hvad vi har allermost brug for, er dog din medhjælp. Det er den enkelte spejder, som skal være med til at gøre dette til en succes ikke alene for korpset, men også for dig selv. Aktiv medleven giver dette udbytte, så tænk allerede i vinter på de ting, der forestår i den kommende korpsslejr.

-ich.

Forsidebillede: Immo Gram

SPEJDERNES MAGASIN
Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør
Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade
Korpsetkontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 35 65

I dette nummer:	sido
Kan du lave en cykel (Ny-Hedeby)	102
Interessante klip for skovmænd	104
Skovmandsproven afskaffet	105
Landsskovmandsturneringen 1968 »Skæg og blå briller«	105
SIGNALØR – nyt patruljedualighedstegn	106
Husbyggeriet i Forsøgscentret i Lejre (Ermolund)	108
4 MILLIONER KRONER – Spejderhjælpen 1968	109
En uhyggelig oplevelse	109
Løserbrove	109
Spejdertidende	110
Opfinderklubben	111
Æressiden	112
Internationalt	114
Bjørns rejse-fortsat roman	115
Jungle nyt	118
Glimt fra korpssrådsmødet i april	120

Trykt i Clémentstrykkeriet, Århus

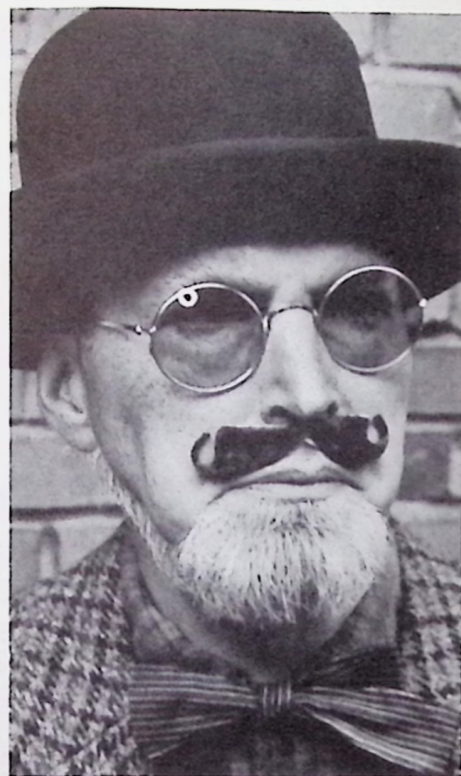
SKOVVÆND

INTERESSANTE KLIP

REDIGERET AF
JØRN HEIKEL VINThER

Er afdeling z på knæene?

Politiinspektør P. von Machtesløs

Under vor daglige gennemlæsning af verdenspressen – The Times, New York Herald Tribune, Manchester Guardian, Göteborgs Handels & Söfartstidende, Le Monde, Ballerup Avis, Philuristans Stiftstidende etc. – støder vi af og til på artikler, som umiddelbart vil kunne forstås og have interesse også uden for redaktionens egen lille intellektuelle kreds. Således skal vi her bringe et par klip fra »Philuristans Stiftstidende«.

Philuristan, onsdag
(Rikkards Bureau).

De ulovlige våbensmuglerier, som rigspolitiet siden foråret har været bekendt med, har efterhånden antaget et sådant omfang, at en ekstraordinær indsats er absolut påkrævet, såfremt ordnede retstilstande skal opretholdes. En talsmand for regeringen giver udtryk

for bekymring over udviklingen og antyder, at særlige forholdsregler fra justitsministeriets side i den nærmeste fremtid ikke vil overraske. Normalt velunderrettede kredse, som står regeringen nær, mener, at denne udtalelse tager sigte på en eventuel udskiftning af lederen af rigspolitiets afdeling z, politiinspektør P. von Machtesløs.

Det er under alle omstændigheder en kendsgerning, at der i regeringen hersker stigende utilfredshed med, at von Machtesløs og hans afdeling trods meget ihærdig indsats endnu ikke er nået et skridt videre med optrævlingen af denne alvorlige sag. Von Machtesløs udtaler til Deres korrespondent, at det er med den største beklagelse, at afdeling z endnu ikke har været i stand til at fremlægge konkrete resultater. Man må imidlertid forstå, udtaler politiin-

spektøren, at en sag af dette omfang ikke kan opklares fra den ene dag til den anden.

Vi står over for en organisation af samvittighedsløse og kyniske internationale smuglere, og det vil næppe være muligt at afsløre bagmændene, medmindre befolkningen i meget større omfang, end det hidtil har været tilfældet, vil tage del i opklaringen. Iøvrigt – udtaler von Machtesløs – lider politiet stadig under manglen på de nødvendige bevillinger med katastrofal mandskabsmangel til følge. Hele styrken er sat ind og arbejder 24 timer i døgnet både dag og nat, men vi kan ikke klare så stor en opgave, når der samtidig skal opkræves hundskat, afhentes TV-licens-restanter og i det hele taget løse alle de opgaver, som kendetegner et velordnet samfund. Så vidt von Machtesløs.

I samme blad finder vi nedenstående læserbrev:

Hr. redaktør!

Med dyb bekymring har jeg, som vel enhver god philuristansk borger, fulgt Deres omtale af våben-smuglerierne, der som en pest har befængt vort land. Når man nu synes at ville gøre politiinspektør von Machtesløs til syndebuk for de foreløbig mislykkede forsøg på at pågribe lovbyrderne, forekommer det mig, at man retter smed for bager. Politiinspektør von Machtesløs har gennem hele sin lange karriere inden for politietaten altid vist sig som en god philuristansk mand, en sand bærer af vor nationale egenart. I stedet for at angribe denne dygtige mand, burde man give ham den hjælp, han har behov, og uden hvilken en så stor opgave ikke kan løses. Det er så meget lettere, som hjælpen er lige ved hånden. Vi har her i landet en organisation – DPS (Det Philuristanske Spejderkorps, red.) – som, hvis den blev sat ind, ville kunne blive en meget værdifuld hjælp for afdeling z. Fra min søn, som er medlem af DPS, ved jeg, at denne organisation består af unge mænd af god vilje og høje idealer, netop de egenskaber, som kræves for at modvirke den omsiggribende slappe moral i vort land. Anmod DPS om hjælp, og giv politiinspektør von Machtesløs oprejsning.

N. Nielsen
hus- og spejdermor

Der kunne naturligvis bringes adskilligt flere interessante avisklip, men vi må lade dette være nok for denne gang. Der skal også være plads til andet stof, bl.a. om den kommende landsskovmands-turnering:

Landsskovmands- turneringen 1968 Skæg og blå briller

Der vil deltage ca. 100 tomandshold, som udtages efter divisionernes egne retningslinier. Senest den 25. september 1968 skal de enkelte divisioner have givet meddelelse om, hvilke hold der er udtaget til at deltage, og holdene vil umiddelbart efter få tilsendt besked om stilletid, -sted, udrustning m.v.

Tid: Torsdag morgen den 17. oktober 1968 (med ankomst onsdag aften) til lørdag aften den 19. oktober 1968 (med afrejse søndag morgen).

Sted: Et eller andet sted i Midtjylland.

Betingelse: Ikke fyldt 18 år den 17. oktober 1968.

Deltagerkontingent: 120,- kr. pr. hold. Søg kommunalt tilskud, hvor det er muligt – trop og division vil sikkert også hjælpe til.

Turneringsdiscipliner og pointsramme:

Skovmandsfærdighed (bivuak, ildbor, primi mad, brødbagning, pio-

nerarbejder m.v.) 350 points
Spejderfærdigheder (tovværk, førstehjælp, woodcraft, signalering, brandværn, korttegning m.v.)

200 points

Orientering m.v. 150 points

Teoretisk opgave (rapport efter gilwellsystem, slutningsopgaver, interviews m.v.) 150 points

Praktiske opgaver m.v. 100 points

Diverse (rettidig tilmelding, uniformering, udrustning m.v.) 50 points

Vi lover ikke, at det kommer med altsammen, til gengæld lover vi, at det vil være praktisk at kende lidt til arbejder efter Kulsøsystemet.

Udover de nævnte betingelser for deltagelse kræves et mægtig godt humør og lidt mod på at gå i gang med opgaverne, selv om nogen af dem godt kan blive lidt usædvanlige.

Der vil komme meget dygtige hold, og der vil komme hold, som er knap så dygtige, nogle vil lægge mest vægt på at have det sjovt og have det rart med hinanden – de skal være velkomne, andre vil i højere grad sigte på at nå en placering i toppen – de skal også have lov til at komme med og også være velkomne.

I får mulighed for at få så meget eller så lidt ud af det, som I har lyst til, og I vil alle få lejlighed til at more jer.

Vi har studset skæggét og pudset brillerne.

Med skæg og blå briller

Herkules og Gorm

SKOVMÆND

På disse sider vil I finde alt om efterårsferiens landsskovmandsturnering. Hvem skal have chancen i år?

I november måned vil I høre nærmere om de tilbud, der vil blive givet jer på korpslejren. Vi skal på indeværende tidspunkt ikke røbe andet end, at der bliver en særlig skovmandslejr på Ny-Hedeby 69, at den bestemt ikke bliver kedelig, og at der bliver forlejr ved Hostrup sø i juleferien, i bededagene og i pinsen. Fat kalenderen og reserver dagene allerede nu!

Skovmandsprøven er afskaffet

Det betyder to ting. For det første er det nu overladt de enkelte skovmands»patruljer« og roverklarer i fællesskab at finde frem til evt. roveroptagelseskriterier. For det andet er det nu overladt de enkelte skovmands»patruljer« selv at finde deres arbejdsprogram.

En hjælp hertil er kommet via den aktivitetsplan, som i forsommeren blev offentliggjort i Spejdersport og udsendt til TF og TASK i »Øksen«, skovmandsarbejdets nye idémappe. Denne aktivi-

tetsplan vil blive omtalt i næste nummer.

Bag alt dette står »Woodteamet«. Woodteamet er et idé-udvalg, som vælges på det årlige DASK-møde. Hertil er knyttet en række specialister som korresponderende medlemmer.

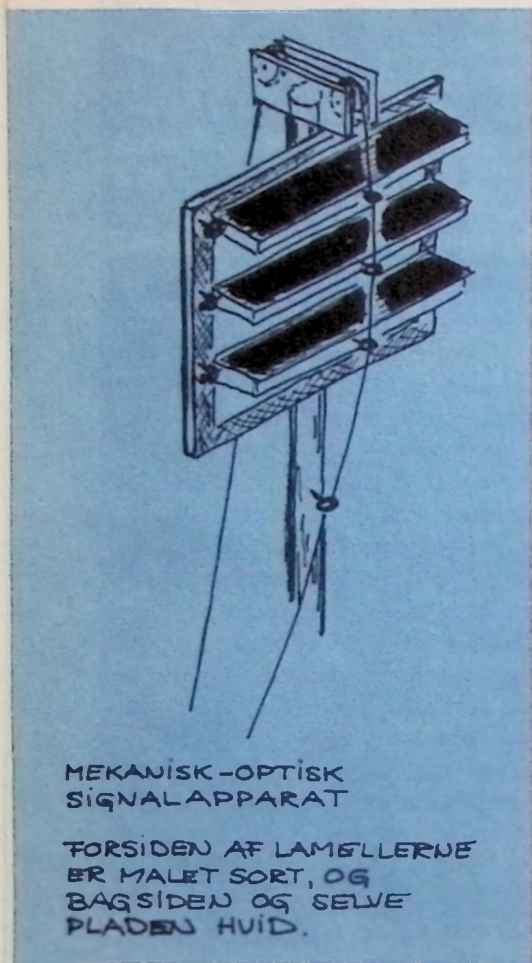
Vi har selv moret os ved at planlægge disse ting og flere. Nu håber vi, at I vil more jer lige så godt ved at føre dem ud i livet.

Vel mødt i det nye spejderår!

WOODTEAMET

NYT PATRULJEDUELIGHEDSTEGN SIGNALØR

Introduceret ved
Gunnar Boye Nielsen

Menneskene har i årtusinder haft behov for hurtigt at kunne overbringe en meddelelse over større afstande. Signalbål, hvis antændelse havde en bestemt forud vedtagen betydning, hører til de ældste og mest primitive metoder. Når signalbålene – bavnerne – tændtes, vidste alle, at der var ufred i landet.

Hos forskellige folkeslag kan man finde mange primitive signal-systemer (primitive fordi man kun kunne sende en forud aftalt meddelelse og kun i et forholdsvis langsomt tempo). Ved indførelse af morse- og semafor-systemerne blev det muligt at sende varierede (ikke forud aftalte) meldinger hurtigt, selv over store afstande.

Signalering er en spændende sport for den levende patrulje. Spændende fordi den ikke alene stiller krav til patruljens enkelte

medlemmer; men også kræver, at patruljen kan samarbejde med stor nøjagtighed og præcision.

Det er ikke nok, at I kan jeres morsealfabet på fingrene. I må også være knagende dygtige til at etablere signalposter og herfra sende og modtage meldinger med stor hurtighed og nøjagtighed. Læs kravene godt igennem, og I vil se, signalering griber mange ting med sig, her er spændende arbejdsstof til både inden- og udendørs patruljeliv.

Husk, at det ikke er meningen, at PF eller PA skal tage hovedparten af slæbet med de enkelte punkter i duelighedstegnet – fordel ansvaret for de enkelte punkter på patruljens medlemmer alt efter evne og interesse.

Punkt 1: Signal-apparat

Formålet med et signal-apparat er at gøre sende-signalerne så tydelige, at de kan ses over større afstande end f.eks. med et signalflag. Jeres signal-apparat skal være så stort (dvs. give så tydelige sende-signaler), at det kan ses tydeligt over en afstand på mindst 2 km.

Historiens største effektive signaleringssystem, hvormed man kunne overføre bogstaver og andre tegn, blev opfundet af franskmænd Chapp (se »Opfindelsernes bog II, side 584), der anvendte en form for semafor-signalering. Prøv at kigge nærmere på hans system, hvis I laver jeres apparat til semafor-signalering.

Foretrækker I derimod morse-signalering, kan I anvende den model, der er vist her på siden; men igrønt er valg af model og system helt frit.

Punkt 2: Signalering med røg

Opgaven lyder let, men vent til I har prøvet, så vil I forstå, hvorfor der kun står »skal have prøvet« i kravene. Men kast jer alligevel ud i eksperimentet, de gamle indianere kunne, så hvorfor skulle I ik-

ke kunne eksperimentere jer frem til den rette teknik, for det er nemlig et spørgsmål om teknik.

I »Scouting for Boys« fortæller Baden-Powell om røgsignaler ved hjælp af et vådt tæppe. Et af de største problemer ved »tæppe-metoden« er faren for falske signaler som følge af røg, der smutter ud under tæppets kant. Har I problemer hermed, prøv da at lave en »røghætte« (f.eks. en kasseret ponsjo) med et hul i toppen, der kan bruges som ventil for afsendelse af signalerne.

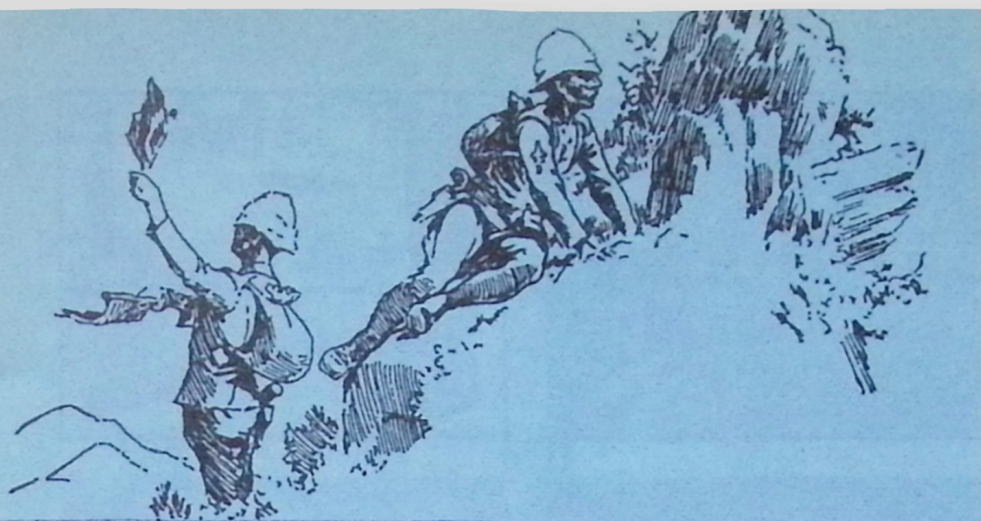
Udover tæppe eller »røg-hætte« skal I bruge et kraftigt bål og noget røg-udviklende brænde (f.eks. friskt eller vådt kvas, halm eller græs); det er meget vigtigt, at der udvikles en konstant mængde røg gennem hele perioden (kommer der for meget, er der fare for falske signaler, og er der for lidt, bliver der »huller« i signalerne), sørg derfor for at have opdelt jeres »brænde« i en bunke små bundter, som I kan fodre bålet med, jævnt fordelt på hele sende-perioden.

Ved røgsignalering er det særlig vigtigt, at hver mand på sender-stationen ved nøjagtigt, hvad han skal gøre, husk job-fordeling med f.eks. fyrbøder, signalør, dik-tør (ham der dikterer) og nogen til at holde tæppe eller »røghætte«.

Punkt 3: Trådtelefon

En trådtelefon består af to dybe dåser med en diameter af cirka 60–70 mm (f.eks. to konservesdåser – fjern den skarpe kant). I bunden af hver dåse prikkes et hul, akkurat så stort, at der kan føres en kinesertråd igennem, trådens ender fastgøres på to tændstikker efter bærepinds-princippet, og trådtelefonen er klar til brug.

Under brugen skal tråden være strammet ud og fri for berøring med evt. forhindringer mellem sender og modtager. Hvis I fastmonterer trådtelefonen i jeres lokale eller på lejrlpladsen, må fastgøring

kun ske på dåsens sider, ikke på dåsens bund, idet I da vil hindre membramens svingninger.

For at lette jeres samtale via telefonen, bør senderen sige »skifter«, når hans melding er færdig, og han er klar til at lytte.

Punkt 4: Praktisk signalering

Kravene taler for sig selv. Den virkelig gæve patrulje supplerer selvfølgelig denne praktiske prøve med bygnig af signaltårne; men husk at indhente ejernes tilladelse til bygning af tårne ude i terrænet. Hvis I spørger pænt, kan I sikkert få lov til at strække bygningen over et par week-ends.

Kan I ikke finde et egnet terræn med ca. 500 meter mellem sender- og modtager-stationerne, kan I godt vælge en større afstand og så prøve at låne jer frem til to kikkerter.

Og husk så, at formålet med signalering er at overbringe en bestemt meddelelse så hurtigt og så fejlfrit som muligt. Altså anvend telegramstil, stryg med hård hånd alle uvæsentlige detaljer og koncentrer jeres melding om sagens kerne. Træn allerede fra starten i at affatte jeres meldinger i telegramstil, prøv f.eks. på et patruljemøde at opføre en handling for hinanden, og træn så i at beskrive denne handling i telegramstil.

Punkt 5: 1. kl. prøvens krav

Til 1. kl. prøven skal man udenbørs sende og modtage en meddelelse enten med semafor (20 bogstaver i minuttet) eller morse med flag (15 bogstaver i minuttet) og lys. Det er en selvfølge, at den resterende trediedel af patruljen er

velbevandret i signalering, de behøver blot ikke at være så skrappe, så de kan opfylde 1. kl. prøvens krav.

Det er naturligt, at dette krav betyder træning og atter træning for patruljens medlemmer. Men vær klar over, at signalering ikke er ensbetydende med et kedeligt terperi med indlæring af morse-system m.v. – nej tværtimod, der findes så mange sjove lege og spændende måder at variere selve morsetræningen på, at det vil gå som en leg selv for patruljens rekrut (hent f.eks. ideer i bogen »Spejderliv« – og PF kan sikkert ved at lægge hovedet i blød selv opfinde flere måder). Alle patruljer har brug for en hyggestund på såvel møder som ture, lav et spil firkort med morsetegn til disse hyggestunder, og I har slået to fluer med ét smæk.

Punkt 6: Regler for signalering

De officielle regler for signalering inden for skibsfarten findes i »Forskrifter for signalering«, udgivet af Handelsministeriet i 1967 (vedr. morsesignalering se s. 10–19), kan lånes på biblioteket. Heri findes bl.a. en oversigt over anerkendte kontrolsignaler, ligesom der gives eksempler på, hvordan forskellige opkald fra skib til skib kan affattes. Yderligere kan I finde støtte i »Den lille spejderbog« og »Spejderliv«, I skal blot være klar over, at disse to bøger har »opfundet« forskellige kontrolsignaler, der ikke kan henføres til de officielle forskrifter, desværre anvender bøgerne ikke de samme kontrolsignaler.

Dette betyder, at patruljen selv må vælge, hvilke kontrolsignaler

den vil anvende ud over de officielle, I skal blot være konsekvente.

Og husk så, at I ikke må signalere over åbent hav el. lign. på en sådan måde, at jeres signaler kan opfattes som nødsignaler fra en havarist. Det er en god skik, at man lader det lokale politi vide, at man holder signaløvelser ved havet. Det kan blive en dyr historie at starte en falsk alarm.

Punkt 7: Signal-spejl

Selvom signal-spejlet er beskrevet i »Spejderliv«, bør en god signalør have kendskab til nødsignalering i fjeldet, hvorfor I også bør læse om signalering i den svenske friluftsbog »Ute« (s. 53), der iøvrigt burde læses af enhver spejder.

Til slut skal der lyde et »god fornøjelse« – her er der rigtigt arbejdsstof for alle patruljer med »go«. Med hensyn til litteraturen skal det bemærkes, at »Spejderliv«, »Den lille spejderbog«, »Scouting for boys« og »Ute« bør findes i det velassorterede tropsbibliotek og/eller patruljebibliotek, bøgerne kan købes i Depotet. Andre bøger kan lånes på biblioteket.

SIGNALØR

1. Patruljen skal have udført et (eller flere) mekanisk-optiske signalapparater til morse- eller semafor-signaler eller anden form for signalering og med dem have signaleret over mindst 2 km.
2. Patruljen skal have prøvet at signalere med røg.

3. Patruljen skal have udført en praktisk anvendelig trådtelefon over en afstand af mindst 50 meter.

4. Patruljen skal kunne deles i tomands hold (ét tremandshold tilades), der alle skal være i stand til at klare nedenstående.

Afsende og modtage morsesignalering:

- a. Med flag: En melding på 100 tegn (hjælpetegn og mindst to tre-cifrede medregnet).
- b. Med lys: En melding på 50 tegn (hjælpetegn og mindst to tre-cifrede medregnet).

Hvert hold sender i 5 minutter og modtager i 5 minutter. Til renskrivning af meldingen må benyttes 5 minutter. Fejlprocent ikke over 5, tallene skal være korrekte.

5. To af hver tre mand i patruljen skal opfylde kravene for signalering til 1. klases prøven.

6. Alle i patruljen skal være fortrolige med reglerne for signalering.

7. Hver mand i patruljen skal have anskaffet sig et signalspejl og have demonstreret, at han er i stand til at bruge det til at signalere med.

HUSBYGGERIET I FORSØGSCENTRET I LEJRE

Biju, Ermelund, fortsætter beretningen fra tidligere numre om arbejdet i Lejre

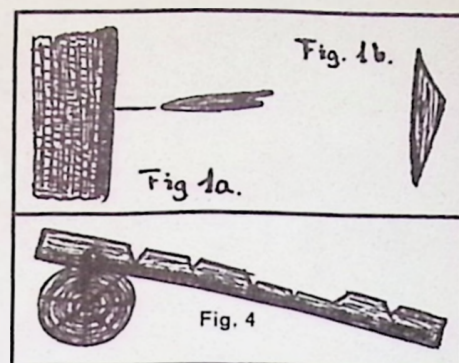

Fig. 5

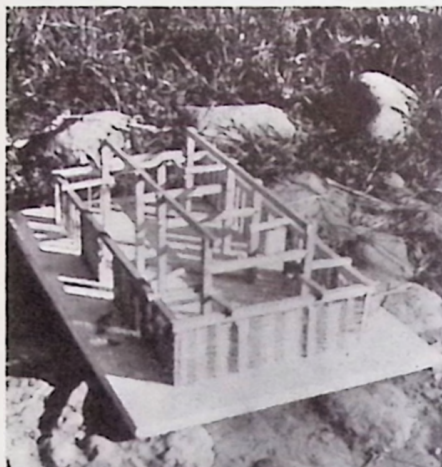

Fig. 2

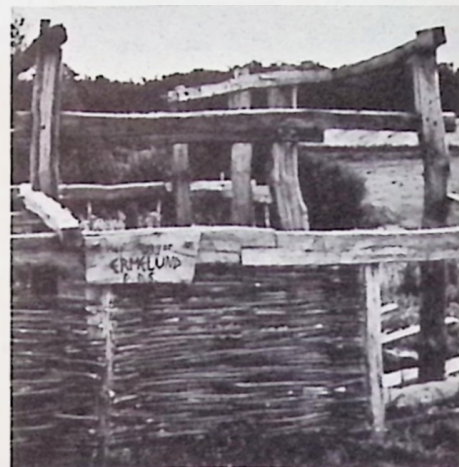

Fig. 3

Arbejdet kommer i gang igen

Lige siden september 1967 har vort arbejde med husbyggeriet i Lejre været afbrudt på grund af store økonomiske vanskeligheder for Historisk-Arkæologisk Forsøgscenter (HAF). Imidlertid synes det nu (her i juni måned), at der kan komme gang i det igen.

I den mellemliggende tid er det lykkedes for os at komme i besiddelse af et stykke originalt stavvæg på ca. 40 cm længde fra den arkæologiske udgravning i Hedeby. Tværsnittet af dette stykke stavvæg ser ud som på fig. 1.a., medens vore stavvægsplanker ser ud som på fig. 1.b, hvilket rummer en ret god efterligning. (I Hedeby går man og vader rundt i gammelt træ, medens man (til sammenligning) i danske udgravninger er jublende glad, hvis man finder noget træ af betydning.)

Til støtte for de folk, der kun kommer med en sjælden gang, og samtidig for at prøve, om »systemet« virker, har sjakket Jærndrenene bygget en model af huset i 1:40 (fig. 2.). Dette har foregået sådan, at husmodellen hele tiden har været et hestehoved foran det rigtige jernalderhus. Vi har så kun-

net forklare og instruere vort arbejde ved at udpege det på modellen.

Ved at kaste et blik på fig. 3. kan man her få et indtryk af, hvordan modellen er kommet til at se ud i virkeligheden. Samtidig kan man af dette billede se den berømte navneplade med teksten: »Her bygger Ermelund, D.D.S«. Denne navneplade består af en lille træplanke, hvor vi har indbrændt teksten med opvarmede pløkke. Det tog en farlig bunke tid. Pladen blev så sat op med en lille ceremoni samt 2 nagler.

Jeg vil nu gå over til at beskrive for jer, hvordan vi har hugget vægstolper, vægremme, dørplanke m.v. ud.

Tilhugningen af stolper, remme og planker opdeles i 2 tempi. – 1. grovhugning, 2. finpudsning.

En stolpes eller rems tilhugning foregår (jvnf. fig. 4.) ved, at vi først hugger en masse indhæk ned langs hele stammen. Bagefter kan vi så lige hugge de resterende stykker træ af med et enkelt øksehug, hvis man er skrap til sporten. Når vi har gjort dette på alle siderne, er vi klar til finpudsningen, og denne foregår med en skarøkse

som på fig. 5., hvor én af Jærndrenene er i gang med finpudsningen af en vægstolpe. Dette lyder, som om det er noget, vi kan ordne i en håndevending, men gennemsnitlig er det os kun muligt at få omkring $\frac{3}{4}$ færdig i løbet af en fuld arbejdsdag (8–10 timer). Ved den ovenfor beskrevne metode er det nu lykkedes for os at tilhugge træ så fint, at man næsten ikke kan se nogen huggespor overhovedet.

Når vi skal have tilhugget en dørplanke, sker det ved hjælp af en skarøkse. Her er der kun tale om en finpudsning, da vi har overladt til savværket at skære planken ud af stammen. Ved hjælp af skarøkse kan vi nu hugge planken ud i den ønskede tykkelse (3–4 cm). Samtidig kan vi få plankens overflade fuldstændig glat, således at det kun er nogle enkelte buler, der røber, at den er hugget ud. (Ellers ville folk tro, at vi havde brugt en høvl.)

Hvis der eventuelt skulle være nogle RS, SM, der er meget interesseret i vores arbejde, er disse meget velkomne til ringe til undertegnede på HE 9496 mellem kl. 18.30 og 19.00.

BIJU

Ermelund trop

4 MILLIONER KRONER

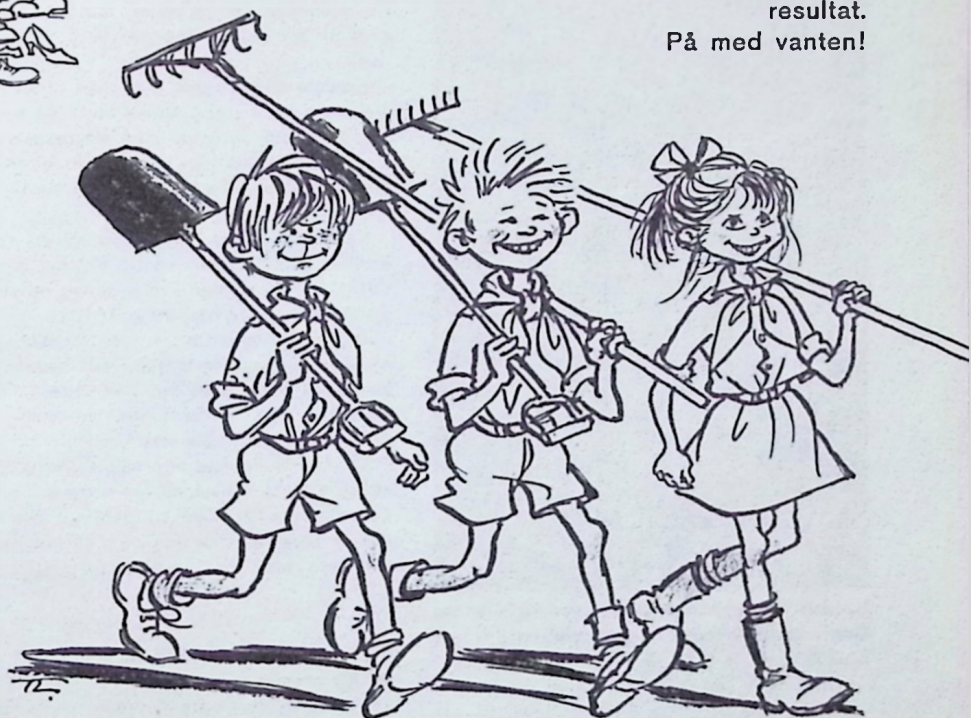

Igen til september

Også i år holder vi
spejderhjælpsuge,
og også i år skulle vi
gerne nå et godt
resultat.

På med vanten!

8 gange tidligere har de fire spejderkorps i Danmark i fællesskab afholdt en SPEJDERHJÆLPSUGE. I alt er der i løbet af de otte år indgået næsten 4 millioner kroner, der er anvendt til hjælpearbejde mange forskellige steder i verden. Spejderhjælps midler har bl.a. været af stor betydning for »Red Barnet«s spedalskhedsarbejde i Indien, og de senere år har man tillige bidraget til et nyt større projekt: Starehe Boy Centre i Nairobi, der er et hjem for forældreløse børn. Hertil kommer talrige mindre opgaver. Fælles for alle projekterne er, at vor hjælp har været til stor nytte.

EN UHYGGELIG OPLEVELSE

Vi tog engang på patruljetur til den smukke, bakkede egn ved Hvorslev. Vi trampede godt i pedaleme, og sveden randt; det var meget varmt.

Pludselig udbød Ole: »Hvad er det for en flok mennesker dérovre på bakken? Det ligner en hel procession.« Vi stod af cyklerne og så undrende på alle de mærkeligt påklædte folk – mørkt tøj, lange kjoler, skodefrakker. Langsomt bevægede de sig fremad; forrest gik en mand med en langskaffet økse, så fulgte en flok store, stærke karle, der førte en bagbunden person mellem sig. Med rædsel i ansigterne så vi på hinanden: »Det ... det er vist én, der skal henrettes!« Jørgen var helt

hvid i ansigtet. Klaus brød stilheden: »Hør, der er jo ikke længere dødsstraf her i landet; det må være noget med en filmsoptagelse, men der er ganske vist ingen kamerafolk at se.«

Nu kom Finn i tanke om, at der på denne egn afholdes årlige friluftsskuespil. Dette optrin måtte være en prøve med de lokale skuespillere og statister. Dette fik vi bekræftet, da vi senere talte med nogle af de optrædende.

Vi grinede ad hinanden, da turen fortsatte, men en ualmindelig oplevelse kan man da nok sige, at det var.

Ørnen
Randellsborg trop
Randers

LÆSERBREVE

Peter Neidhardt skriver om senior-samarbejde i Ribe på 4 korps basis. Da der i den sidste tid har været talt meget om samarbejde mellem de forskellige ungdomskorps, vil jeg lige nævne, at vi her i Ribe har stiftet en seniorgruppe omfattende alle over 16 år inden for de uniformerede ungdomskorps. Vi har holdt et stiftende møde, og mødeprocenten var meget fin. Vi er blevet enige om at oprette tværgående interessegrupper såsom bådbygning, arkæologi, historiske forsøg og vandresport.

Det ser ud til, at der er behov for et sådant arbejde. Vi lærer hinanden at kende, og ikke mindst det er yderst vigtigt for tiden fremover. Endvidere kan vi tage ideer op til gennemarbejdning på et plan, som ikke lader sig praktisere i en almindelig skovmands- eller rovergruppe. Vi føler, at vi har fået luft under vingerne, og jeg kan anbefale oprettelse af lignende grupper andre steder. Det styrker samarbejdet, og det ser ud til, at vi bedre kan holde på de 16-20 årige.

SPEJDERTIDENDE

Højden til flagstangens top var 12,76 m på Geels trops vartegn i sommerlejren i Norge i 1967!

LEJR I FINLAND

Jeg er fra 13. Odense trop i Thors kolonne. Vi var i Finland sidste år, det var alletiders tur. Vi lå i Porkkala, det stykke land, der indtil 1963 var besat af russerne. I lejren deltog mange spejdere fra mange forskellige lande. Også USA havde to spejdere med.

Billedet viser ssspejdernes lejr.

Skovhuggerne, 13. Odense

VEN - KAMMERAT

Disse to ord forekommer ofte i vort daglige liv, men hvilken betydning har de haft, og hvilken betydning tillægger vi i dag disse ord?

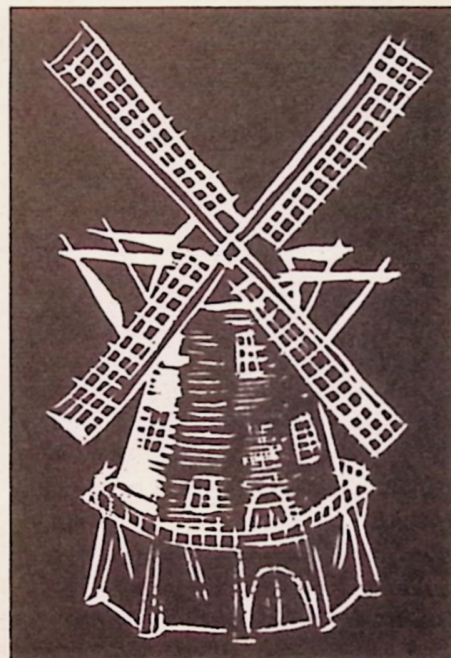
I gamle dage mente man med ordet kammerat en, man rigtig kunne stole på og en, der stod last og brast med sin medkammerat. Ordet en ven blev nok ikke brugt så meget og derfor ikke tillagt nogen særlig betydning.

Kammerat bliver i dag misbrugt og derfor er ikke tillagt nogen særlig betydning i ordet. Derimod er man ved at bruge ordet ven i en meget bedre betydning end før.

Jeg selv lægger mere i ordet ven end i ordet kammerat, fordi jeg ved, hvordan en kammerat kan være. En, der både er kammerat og ven, er et bedre menneske end den, der kun er kammerat.

Denne mening kan alle naturligvis ikke tilslutte sig. Men hvis der er nogen, der mener, at jeg er helt gal på den, må folk med glæde råbe højt, også gerne så højt, at vi kan høre det.

Fra Blodhundeposten.

Fra tropsbladet NORDPILEN

Willys eventyr

Til vores byløb skulle vi bruge nogle »sårde«, og det lykkedes mig at overtale den unge Willy til at melde sig »frivilligt«.

Først blev han malet med noget rød farve, det så meget dramatisk ud, og man instruerede ham så om at lægge sig under en bestemt gadelygte klokken syv, hvor en patrulje ville samle ham op og sende ham til behandling.

Af en eller anden grund blev patruljen forsinket, og klokken halv otte, da patruljen nåede frem til Willys »gadelygte«, var alt ode og forladt, men på fortovet stod med store kridtbogstaver:

FORBLØDT TIL DØDE OG GAET HJEM
WILLY

MØLLEN I ULLERØD

Spejderne i Frederik den Anden trop og ulvene i Hørluf Trolle flok har omsider fået en længe næret drøm om egne lokaler opfyldt, og om kort tid rykker de ind på Ullerød Mølle ved Hillerød.

Møllens ejer, Sophienborg Legatstiftelse har vist spejderarbejdet stor forståelse og imødekommenhed ved at stille møllen til rådighed for drengene på særdeles rimelige vilkår. Men selvfølgelig påhviler der dem også en forpligtelse, nemlig at medvirke til at møllen bevares, og i det store arbejde, der forestår med indretning af lokalerne, vil der blive sigtet på stadigvæk at bevare mølleprægnet.

Der bliver travlhed i Ullerød fra nu af, og indtil den officielle indvielse kan finde sted.

»Imme Gram« filmet til engelsk fjernsyn
GRAM, mandag.

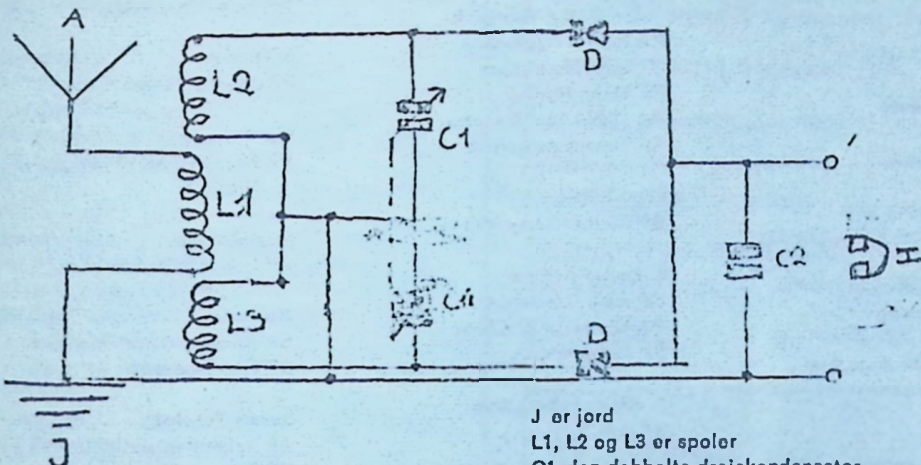
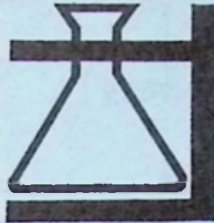
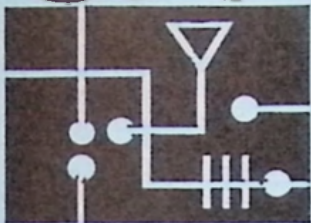
Det stolte vikingeskib »Imme Gram« var hele dagen i går »hovedpersonen« ved filmoptagelser i Gønner bugt. Det engelske fjernsynsselskab Anglia Television filmede skibet og mandskabet på 35, der var iført neutrale vikingedragter.

Optagelserne sendes i hele den engelsksprogede verden i et halvt times program, der sammen med andre film bruges til historielundervisning.

(Vestkysten)

OPFINDERKLUBBEN

PUSH-PULL MODTAGER

Modtageren kan bygges i en cigærsmåske, men skal det være helt rigtigt, skal den bygges i en fin poleret kasse.

Materialer:

- 2 diodor
- 1 spoleform med 5 kamre
- 1 dobbelt kondensator 2x500 pf
- 1 kondensator 2000 pf

desuden:

lakisoleret spoletråd, monteringsstråd, loddetin, hovedtelefoner, stikbøsninger, og iverigt skal antenne- og jordforbindelse være i orden.

A er antenne
D diodor

J er jord

L1, L2 og L3 er spoler

C1 den dobbelte drejekondensator

C2 kondensator

H hovedtelefon

Spolerne skal vikles i denne rækkefølge: L2, L1 og L3. For MB skal L1 have 60 v, og den skal vikles i det midterste kammer. L2 og L3 skal have 140 v. De skal vikles på hver sin side af L1.

LB skal vikles på samme måde som MB. L1 skal blot have 80 v og L2 og L3 hver 200 v.

Indsendt af

Jacob Buur

Sdr. Brarup.

VANDFAST KORT

Hvis du synes, at Depotets »mipofix« er for dyr, men gerne vil have vandfast kort, så prøv med stearin. Hele fidusen ligger i at imprægnere kortet med stearin, så det bliver en slags vokspapir. Et par praktiske vink:

For det første er det temmelig praktisk at komme stearinen på fra bagsiden af kortet. Stearinen vil alligevel trænge igennem og beskytte forsiden mod vand. Det går hurtigst, hvis man smelter stearinen i et udhamret bliklåg eller lignende. Det er vigtigt, at der kommer et ret tykt lag stearin på, da den overskydende stearin ellers ikke er til at få af. Lav et lille stykke ad gangen, vent, til stearinen er helt stiv, bræk så det overskydende af og brug det igen.

Buk papiret forsigtigt. Hvis det bukket for skarpt, knækker det og bliver grimt. Husk derfor at false og forøvrigt også at indtegne meridianer, for du går i gang med noget.

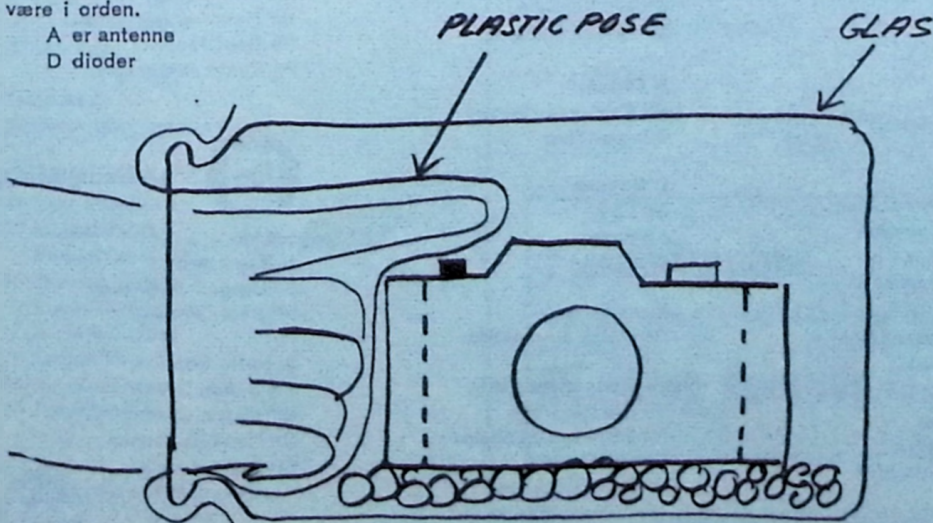
Brug hvid stearin, og når du hælder stearin ved kanten af kortet, pas da på, at der ikke løber noget ned under papiret og sætter sig som et tyndt lag på kortets forside.

Det vil sikkert være klogt først at lave et par eksperimenter med teknikken, f.eks. på signaturforklaringen eller et gammelt kort. Opvarm kun stearinen, til den lige akkurat er smeltet, ellers kan den gå gennem papiret og sætte sig som et slørende lag på forsiden. – NB: Husk at lægge aviser under!

Indsendt af:

PA Hans Jørgen Suadicani

1. Skovlunde.

UNDERVANDSKAMERA

Materialer:

1 kamera, 1 syltetøjsglas, 3 kraftige elastikker, 1 plastikpose, låget af en cigærsmåske, lidt lim, der både binder træ og glas, samt nogle småsten.

Man tager det dødsdømte kamera og sætter det på låget af cigærsmåskan med de to elastikker, derefter smører man lidt lim på

kanten og skyder hele herligheden ind i syltetøjsglasset og sørger for, at det sidder ordentligt. Når dette er gjort, lægger man stene ind ved siden af apparatet. Til sidst sætter man plastikposen på med elastikken, og vips er kameraet færdigt.

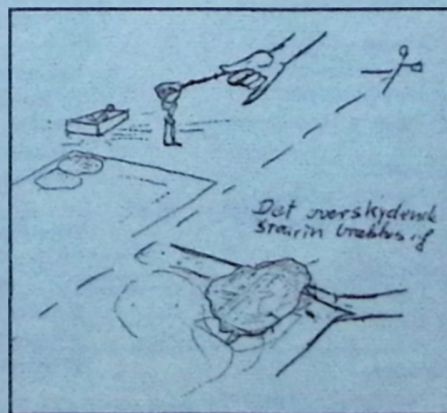
Man bør undgå de runde glas, da de korrigerer billedet, og samtidig opfordrer jeg folket til at prøve apparatet uden kamera

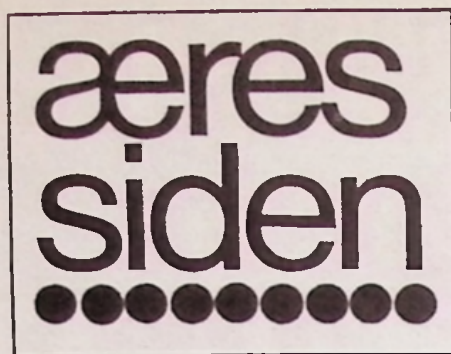
først, da man muligvis ellers bliver meget skuffet. Er apparatet for let, kommer man flere sten i og omvendt hvis det er for tungt, tager man flere sten ud.

Indsendt af:

Michael Vestermark

Gentofte.

RIDDERE

Alugod trop
SM Tommi Petersen
SM Verner Sørensen

Mac Donell
Leif Nielsen

Mac'erne
Asbjørn Karlsson

1. Haslev trop
PF Per Vorum

3. Hellig Anders
PF Jørgen Ehlers

Klampborg trop
Anders Kruse
Birger Kruse

Geels trop
Fin Strabo
Jørgen Strabo
Peter Christensen
Leif Iversen
Henrik Blichfeld

1. Gjentofte trop
PF Lars Preisler
PA Mads Remvig

Valdemar Atterdags trop
PA Sten Trant

8. Odense
PF Torben Egetoft
SP Jens Andersen
SP Mogens Theodorsen

3. Vesterbro
PA Kurt Christensen
PF Erland Søndergaard

7. Odense
PA Lars
SP Niels

1. Haslev
PF Michael Blem Jensen

SPEJDERE

Alugod trop
SM Tommi Petersen
SM Verner Sørensen
SM Preben Voldby

Mac'erne
SP Asbjørn Karlsson

3. Hellig Anders
PF Per Buch
PF Kurt Jensen

1. Klampenborg trop
SP Carl Johan Friis-Hansen

1. Gjentofte trop
PA Mads Remvig

Valdemar Atterdags trop
SP Jens Thomsen

3. Vesterbro
PF Jens Pierre Andersen
PA Henrik Hansen
PF Erland Søndergård
PA Kurt Christensen

Forup trop
PF Lars Møller

Bellahøj trop
SM Michael Melnov

2. Ordrup trop
PF Bent Juul Høgen
PF John Erik Crone

7. Odense
SP Niels

Egetropen
SP Poul H. Hvud

Husum trop
PF Helge Rasmussen
PF John Tyrrestrup
PF Jens Rohrberg
PF Teddy Enghøj

Poul Asmussens trop
PF Ole Wriedt

Rolands trop
PF John Madsen
PF Palle Mørstrand

2. Bagsværd trop
SM Jørgen-Erik Bang
SM Ole Bjarrum
PF Peter Lund

7. Århus trop
PF Ole Jensen

Stærkodder trop
PF Erik Kragh

1. Hede trop
PF Gert H. Pedersen
PF Dan B. Poulsen
PF Vagn Buch-Pedersen
PF Asbjørn Henriksen

VÆBNERE

Alugod trop
PF Ole Fabach
PF Bjarne Christensen
PF Kåre Byrnek
PF Jens Erik Sinnbeck
PA Henrik Aggerbeck
PF Jens Brodersen
PF Steen Myrhøj
PA Claus Juul Pedersen
SP Tommy Jørgensen

Mac Donell
SP Peder Rasmussen

3. Hellig Anders
SP Jens Ole Jensen
PA Christian E. Olsen
SP Peter Møller

1. Klampenborg trop
SP Jan Jantzen

1. Gjentofte trop
PA Steen Løffers
PA Søren Øst Hansen
SP Michael Vestermærk

3. Vesterbro
PF Jens Pierre Andersen
PA Henrik Hansen
SP Erik Dahlmann

Leo troppen
PF Per Larsen
PF Henrik Pedersen
PA Tom Andersen
SP Jan Būrzynski
SP Jørgen Madsen

2. Ordrup
PF Bent Juul Høgen
SP Jens Tarp

7. Odense
SP Lars
SP Søren
SP Torben

Husum trop
PF Helge Rasmussen

Poul Asmussens trop
PF Ole Wriedt
PA Thomas Christensen
SP Niels Trier
PF Torben Gansted
PA Jesper Rasmussen

Rolands trop
PF John Madsen

8. Odense
SP Finn Murrekilde

Geels trop
SP Flemming Dyhr
SP Jens Gall Jørgensen

1. Hede trop
PF Gert H. Pedersen

Frederik den Anden
PF Ole Jensen
PA Jan Christensen

3. Køge trop
PA Claus Bjerre

Møns trop
PF Henrik Jensen

Alugod trop
SP Peter Ganborg

6. Hvidovre
PF Johnny Larsen

Marsk troppen
PF Preben Fredensborg
Nielsen

Fuglebækken
SP Leif B. Hansen

Mac'erne
SP Karsten Bank Petersen
SP Ole Skærbæk

Svend Tveskæg
SP Johnny E. Andersen
SP Torben Jørgensen
SP Bendt Nielsen

Christen Skæls trop
PF Per Steen Knudsen

7. Århus
PF Jan Clemens
PF Poul Videbæk
PA Jesper Lund Sørensen

Stærkodder trop
PF Keld Olsen
PA Bjarne Berthelsen
PA Finn Olsen
PF Henning Jørgensen
PA Bent Jensen
PF Roald Jørgensen

VANDRINGER

100 km
1. Køge trop
PF Jørgen Jørgensen
PF Peter Nielsen

2. Holte trop
PA Simon Green
SP Martin Green
SP Kenneth Jensen
SP Hans-Henrik
Kongstad Nielsen

Fuglebækken
SP Leif B. Hansen

3. Vesterbro trop
PA Kurt Christensen
PF Erland Søndergård

75 km
Fuglebækken
SM Kurt Faber Pedersen

SP Søren Olesen
PF Jørgen Johansen

Snaphanerne
PF Jens Nielsen
PF Benny Hansen

Forup trop
SP Søren Sørensen
Proben Christensen
Lars Erik Nielsen

Christen Skoel trop
SP Jørn Jakobson
SP Ivan Thorsen

Leo troppen
PF Henrik Petersen
PA Tom Andersen
SP Jan Burzynski
SP Jørgen Madsen

60 km
Snaphanerne
PA Sten Lykke Wridt
SP Jens Jørgen Clausager
SP Ole Pedersen
Jesper Pedersen
Bjarno Jørgensen

Forup trop
PA Peter Østergaard

Leo troppen
PF Henrik Petersen
PF Per Larsen
PA Tom Andersen
SP Allan Olsen
SP Jørgen Madsen
SP John Christensen
SP Michael Sodmann

2. Holte
PF Peter Rønno

Kaj Lykke trop
PF Niels Pinborg
PA Svend Jensen
SP Ole Bak

Geels trop
SP Peter Christensen

3. Hellig Anders
SP Bent Ehlers
SP Micael Stick
Proben Gandrup
SP Thomas Jensen
PF Steen Steffensen
Niels Foldager
PF Jørgen Ehlers
PA Ingvar Jensen
SP Peter Møller

Ingeniør
Dyrendal, Rolands trop

Lærarbejde
Kviste, Egetropen

Tjeneste
Falkenø, 2. Bagsværd trop

Mandag den 2. september kl. 9 starter DEPOTETS

UDSALG

Så længe lageret rækker, kan du i alle 4 forretninger – foruden mange andre fantastiske tilbud – finde:

LAMA-DYNELLA soveposer, fejlfri, før 169,00 nu 109,00

LAMA-DYNELLA posetæpper, fejlfri, før 189,00 nu 129,00

JANYL posetæpper, fejlfri, før 74,50 nu 62,50

LUFTMADRAS – prima 29,85

SKOVMANDS KOGESÆT

alumin. – 2 gryder, pande og låg 19,85

SKOLESKO – kraftig, randsyet, fejlfri ÷ 10 %

Skistøvler

prima, randsyet, restpar
nr. 32 6,00 nr. 33 12,00 nr. 34 18,00 nr. 41–47 36,00

Fløjlsknickers

str. 76–109, khaki eller blå, før 76,00 nu 59,50

ULVEFØRERANORAK m. lang lynlås

størrelse 38, 40 og 42 ÷ 25 %

SPADER

svær, snavset	let m. hylster	foldespade	foldesp. m. hakke
7,50	12,50	15,00	18,00

Fiskestænger

komplet med hjul, snøre og blink 19,50 – 29,50 – 39,50

Blink og spinner fra 0,95 – HJUL ÷ 25 %

Det Danske Spejderkorps Depot

Norre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

PATRULJEBLADE

LÆST I PATRULJEBLADE

I »Sardindåsen« (Apache patruljen, Esbjerg) fremgår det, at patruljen har været på vikingetogt til det fynske øhav i sommerferien. Det har været alle tiders super-luper-duper tur, som der står i bladet.

Chingachgook (Delaware-patruljen, Farum) bringer en hård kritik af deres divisionsturnering, og i bladet kan man læse om de seneste politiske uroligheder, om FN og meget andet.

Falke, 1. Hvidovre, har fabrikeret denne hårrejsende artikel:

Blodet kommer fra næsen, og er rødt. Og så tommeltotten og de andre fingre indeholder blod, som kommer frem, når man skærer sig med en kniv. Der skal også efter sigende være blod i hjertet, selvom man ikke kan se det. Blodet bruges ofte under krigen til at forsvare landet med samt i blodpølse og blodbudding. Heste har tit meget blod, og så kaldes de fulblods.

De mennesker, der har det bedste blod, kaldes adelsmænd og grever. Deres blod er blåt og tykt. Før i tiden brugte man blod til at bade i i stedet for vand, f.eks. var der en badeanstalt, der hed Stockholms blodbad.

Blod er meget uhyggeligt at se på, og fine damer besvimer altid, når de ser blod. - Mennesker, der ikke er bange for blod, kaldes helte, og de har gerne en medalje på brystet, eller også har de kun én arm eller ét ben.

Blodet kan også bruges til at rødme med, når unge mænd taler til unge piger om kærlighed.

Glenterne, 1. Hellig Anders har et af Danmarks flotteste blade. Opsætningen er noget helt for sig selv, og selvom bladet kun er på 4 sider, er det fuldt af ideer og tips. Kureren (Skovduerne, 2. Østerbro, Ridder Roland), som går for at være Danmarks ældste patruljeblad, har fået ny redaktør. Patruljebladspalten byder ham velkommen.

Rævne, 3. Vesterbro, fortæller i Rævne kroniken om deres patrulje og deres patruljeblads navn, P-toluidin. Det er en komisk forbindelse, som rævne udnytter til sporing og afmærkning af deres territorium. Stoffet udgives på træer og buske eller blot på jorden, alt afhængig af, om det er i skoven eller på friland. Hvis du blot en gang har lugtet til det, vil du aldrig glemme denne yderst særprægede lugt, som er meget ubehagelig.

Vær med i patruljebladssamarbejdet

Følgende patruljer deltager nu i patruljebladssamarbejdet:

Kurøren	Skovduerne	2. Østerbro
P-toluidin	Rævne	3. Vesterbro
Falken	Falkene	1. Hvidovre
Glenten	Glenterne	1. Hellig Anders
Mic Mac	Mohikanerne	1. Rudkøbing
Ugleposten	Tårnuglerne	3. Odense
Blodhunden	Røverno	1. Kolding
Chingachgok	Delawarene	Farum
Bøffel Brøl	Bøflerne	1. Kolding
Kijj	Hagene	1. Sønderup
Uglegylp	Uglerne	1. Hvidovre
Milvus	Glenterne	Ole Wass
Ugleoprøjet	Uglerne	8. Odense
Brølet	Bøflerne	1. Gjentofte
Hormolinon	Hormolinerne	Esbjerg
Sadindåsen	Apacorne	

Også jeres patrulje kan være med, hvis I hver måned indsender jeres patruljeblad til Magasinets redaktion eller direkte til

Poul Wilcke
2100 København Ø
Livjærgergade 21

I vil da modtage en sendig patruljeblade, som må beholdes i 3 dage, hvorefter den skal cirkulere videre til næste patrulje.

NYE SPEJDERLANDE

Stadig flere og flere af de gamle kolonier råder rundt om i verden bliver selvstændige stater med alt, hvad dette indebærer. Sådan er det også gået det tidligere Bechuanaland, der i september 1966 blev en selvstændig stat under navnet

BOTSWANA

Der har været spejdere her i mange, mange år under engelsk regime. - I 1966 var tallet 5.670, hvilket er relativt højt i forhold til indbyggerantallet og de muligheder for at komme til spejdersport, der findes. Hovedkvarteret ligger i Gaborone, der er et energisk Training Team og træningscenter.

Den anden stat er

SURINAM

Her i den tidligere hollandske koloni, der før hed Hollandsk Gulana, har der været spejdere fra 1924 som en afdeling af det hollandske korps i hjemlandet. Senere, da landet kom under British Commonwealth, blev korpsen derude engelsk, indtil de startede for sig selv. Der bor 350.000 mennesker i Surinam, hvoraf i øjeblikket kun 1.829 er spejdere, men der skal nok komme flere, for tilsyneladende er der meget initiativrige ledere.

Vi byder begge landes spejdere hjerteligt velkommen i Verdensbroderskabet.

NYT UDE FRA ...

60 tyrkiske spejderførere rejser i samlet trop

til England denne sommer, nærmere betegnet 24. august til 1. september, hvor de alle deltager i engelsk Gilwell-kursus på Gilwell Park.

3 Venturo-scouts på 17, 17 og 18 år har slået den officielle verdensrekord i »udholdenheds-bordtennis«, idet de efter reglerne fra »English Table Tennis Ass.« spillede uafbrudt i 61 timer og 3½ minut, hvilket er 1 time og 3½ minut bedre end den eksisterende rekord. De tog præcis 400 spil. Man der findes et duelighedstegn for sådan noget?

Kommer du forbi Georgetown i august 1969? Hvis du er på de kanter - nærmere betegnet i Sydamerika i staten Guyana, så må du ikke gå glip af »THE THIRD CARIBBEAN JAMBOREE«, der afholdes i 50-året for spejderbevægelsens start i Guyana. Den afholdes i dagene 13.-22. august 1969, så der er tid til at overveje.

Det skal nok blive et festligt og farverigt skue. De, der boede i subcampen Ermelunden i Jamboreen i Idaho, vil måske nikke genkendende til Guyana-spejderne. Bemærk, at der ikke sammensættes noget hold fra Danmark, at evt. interesserede selv må klare rejse - der sikkert ikke er billig - og alle forberedelser. Men værsgo! - skal du der i nærheden, så måske ...

INTERNATIONALT

BJØRNS REJSER

I dette og de følgende numre af Magasinet bringer vi med velvillig tilladelse fra forlaget MUNKS-GAARD denne fortsatte fortælling. Lidt om handlingen:

Bjørn, der er født i Island, rejser med sine forældre og sin søster som nybygger til Grønland, hvor Erik den Røde for nylig har slået sig ned. Bjørn kommer på hvalrosjagt i Nordgrønland og senere, som en spåkvinde har spået ham, med til Amerika - eller Vinland, som Leif den Lykkelige kaldte landet - hvor han oplever skibbrud, hungersnød og kamp med de indfødte.

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD • ILL. AF SVEN OTTO

En overraskelse

Bjørn boede sammen med sin far, mor og sin søster Gudrid på en gård i den nord-vestlige del af Island.

En dag var der særlig travlt på gården; der skulle være gilde, og man ventede gæster langvejs fra.

Alle var i godt humør og glædede sig til at tale med gode venner og høre nyt. Kun én gik stille omkring, det var Torbjørn, Bjørns far.

Det var let at se, at han havde noget at tænke over. Han svarede ikke engang, da Bjørn kom løbende for at fortælle ham, at den sorte hund havde fået hvalpe. Bjørn havde nemlig fået lov til at få en af de hvalpe, og han ville have sin far til at hjælpe med at vælge. Men Torbjørn gik i sine egne tanker, og Bjørn måtte løbe alene ud i laden, hvor den sorte lå med sine tre små hvalpe.

Nu kom de første gæster. De var i deres fest-tøj med brogede kapper og pudsede våben.

Der kom stadig flere gæster, og alle fik de plads på de lange bænke i hallen. Maden kom ind, og man tog for sig af kødet, de store brød og det gode øl.

Da alle var mætte, rejste Torbjørn sig op. Han takkede dem, fordi de var kommet, og så sagde han:

»Jeg har nu boet her i Island i mange år, og jeg har været glad for at bo her. Vi har været gode venner, og det siger jeg tak for. Men nu er der sket noget – «.

Han så ned i bordet.

Gæsterne sad helt stille. Bjørn så på sin far og mor. Hvad var der i vejen?

Torbjørn så op og sagde:

»I tror nok alle, at jeg er en rig mand. Det har jeg også været. Men

i den sidste tid er det gået tilbage for mig, og jeg er ved at blive bange for, at I skal komme til at se mig som en fattig mand. Det må ikke ske. Derfor vil jeg rejse.

For nogle år siden sejlede min gode ven Erik den Røde til Grønland. Jeg stod ved fjorden, da han sejlede. Han sagde, at jeg altid kunne regne med hans hjælp, hvis jeg havde brug for den. – Og det har jeg nu.

Til sommer rejser jeg og min familie til Grønland!«.

Torbjørns ord gjorde et stærkt indtryk på dem alle. Torbjørn var en af de mest ansete mænd på egnen – og nu gik det dårligt for ham. Han ville rejse!

Nogle hviskede om, at han nok ville rejse, fordi hans datter havde fået en frier, han ikke kunne lide.

Men der var ingen, der prøvede at tale ham fra den lange og farlige rejse. Det var let at se på Torbjørn, at han havde bestemt sig.

Gården blev solgt, og der blev købt et bredt og stærkt skib med god plads til de mange ting, der skulle med. Det var jo ikke bare Torbjørn og hans familie, deres tjeneste-folk og trælle, der skulle af sted.

Der skulle også husdyr med: Køer, heste, hunde, får og geder og et par grise. Desuden skulle der våben og redskaber med og tømmer til at bygge hus af og naturligvis mad til den lange rejse.

Det brede lastrum midt i skibet blev snart fyldt: Hø i store baller til dyrene blev dækket med skind og surret godt fast; der var mælk i store kar og smør, ost, brød og korn.

De ville blive i alt 30 mennesker om bord, for også et par af Tor-

bjørns venner og deres koner og børn fulgte med.

Så kom den dag, hvor de skulle rejse.

Mange stod på stranden for at sige farvel. Landgangsplanken blev fjernet. Karlene roede skibet lidt ud fra land, indtil vinden kunne fylde sejlene.

Hvem er Erik den Røde?

I den bageste del af skibet var der indrettet et rum til familien. Bjørns mor og søster havde pakket lidt ud, og Torbjørn kom nu ned til dem for at spise. De fik brød og et stykke røget fårekød. Øl og mælk drak de af store træ-krus. Stegt og kogt mad kunne de ikke få på rejsen; det gik jo ikke an at tænde ild om bord.

De talte igen om Grønland og om, hvordan de skulle klare sig der: Landet var stort, og der var også gode græsgange til kvæget, god jagt og mange fisk i havet.

Men rejsen var lang og farlig – det vidste de! Grønland lå yderst på jorden. Udenfor var der kun det store hav, som flød omkring hele verden, så det var jo vigtigt, at man sejlede den rigtige vej.

»Og der er megen is i havet om Grønland«, sagde Torbjørn, »me-

get mere end alle andre steder i verden. Nogle steder er isen meget tyk og når langt ud over havet – flere dages rejse fra land. Andre steder flyder store bjerge af is rundt i vandet.

Man måtte jo håbe det bedste og holde den kurs, som Torbjørn havde fået forklaret af sin ven Erik den Røde. Men vinden var god, og foreløbig gik det fint.

Da Torbjørn noget efter gik op til rorkarlen, satte Bjørn sig hen til sin søster Gudrid. Hun var ældre end han og næsten voksen.

»Hvem er Erik den Røde?« spurgte han, »har du set ham? Hvorfor rejste han til Grønland?«.

»Om jeg har set ham?« sagde Gudrid; »det kan jeg ikke huske, men det tror jeg nok. Han besøgte os i hvert fald, da jeg var lille, og far og mor talte tit om ham. – Han var meget hidsig, og han blev let uvenner med folk. Og så sloges de.

Far syntes vist somme tider, at Erik var for hidsig, men de var gode venner alligevel, og far hjalp Erik, da det så galt ud for ham. Vil du høre, hvordan det gik til?«.

Bjørn nikkede. Hvis det var noget med kamp og slagsmål, ville han gerne høre det.

»Erik stammer fra Norge, ligesom

næsten alle andre på Island. Han kom til landet, da han var dreng, sammen med sin far. Næsten hele Island var beboet dengang, så de kunne ikke få andet land end på Horne-strandene helt mod nord-vest.

Senere blev Erik gift med Torhild, og de fik en gård lidt længere mod syd. Men Erik blev uvenner med sine nye naboer, og det skete på denne måde:

Et par af Eriks trælle havde nemlig løsnat nogle store sten på fjeldet lige ved naboens gård, og så faldt et helt skred af grus og sten ned over gården.

En bror til naboen slog trællene ihjel. Erik blev vred og ville hævne sig. Han sloges med naboens bror og en af hans venner og slog dem begge to ihjel. Men det er jo meget værre at dræbe to frie mænd end at dræbe to trælle, og Erik blev dømt til at rejse fra den del af Island.

Han flyttede så ud på en lille ø i Hvams-fjord, men også her kom han på kant med en af sine naboer. Det var nu naboen, som havde skylden, har far sagt. Han havde lånt noget af Erik, og det ville han ikke give tilbage. Men så roede

Erik over til naboens gård og hentede det selv.

Naboen satte efter ham med sine to sønner. De sloges, og begge sønnerne blev dræbt.

Der var mange, der holdt med Erik den gang – far og mange andre. Men det hjalp ikke. Næste sommer blev Erik på ting-mødet dømt fredløs i tre år.

Det havde Erik nok også regnet med, for han var i hemmelighed begyndt at bygge et skib til en lang rejse.

»Var det dengang, han rejste til Grønland?« afbrød Bjørn og rejste sig op.

»Ja«, sagde Gudrid, »forstår du, man kendte ikke Grønland den gang, men Erik ville rejse til Gunbjørns Skær. Det var nogle øer, der var blevet opdaget af en mand, der hed Gunbjørn. Han var på vej til Island; men han kom ud i storm og blev slået helt ud af kurs. Da så han nogle øer langt mod vest, men han var ikke i land. De øer blev kaldt Gunbjørns Skær, og det var altså dem, Erik ville rejse ud til.

Han udrustede sit skib og sejlede. Mange af hans venner var nede for at sige farvel til ham. Det var det, far tænkte på, da han fortalte, at han stod nede ved fjorden, da hans gode ven Erik den Røde rejste til Grønland.

»Du mener«, sagde Bjørn, »det var dengang, Erik den Røde lovede at hjælpe far, hvis han skulle få brug for det?«.

»Ja, det var det. Men der er ikke så meget mere at fortælle: Erik sejlede, fandt landet og kunne godt lide det.

Da de tre år var gået, vendte han hjem og fortalte om det.

Det var ham, der kaldte landet Grønland. Det var nemlig et kønt land, sagde han, med grønne græssange, der gik helt ned til fjordene.

Den fjord, han selv bor ved, kaldte han Eriksfjord. Det er den, vi skal se at finde.

Erik kom altså tilbage fra Island, da de tre år var gået. Men om året sloges han igen med sin nabo! Erik blev overvundet denne gang, og så blev man enige om at holde op med det slagsmål. Og om sommeren sejlede Erik igen til Grønland. Nu ville han blive der, og

mange af hans gode venner sejlede med ham. Siden er der flere, der er rejst, og nu er det altså vores tur. Glæder du dig ikke?«

Bjørn nikkede.

Kort efter sov de begge.

Storm

Næste morgen krøb Bjørn med sin lille hundehvalp ud til ror-karlen bag i skibet og satte sig hos ham.

De kunne ikke mere se Island. Havet var roligt, vinden var taget en del af siden i går, og det var ror-karlen noget utilfreds med. Skibet var for stort og tungt til, at man kunne ro det, og der var da også kun åre-huller til fire årer. Man var helt afhængig af vinden.

Rorkarlen holdt støt sin kurs – lige mod vest.

»Hvordan kan du vide, at vi sejler mod vest?« spurgte Bjørn.

»Efter solen – og om natten efter stjernerne. Men hvis der kommer skyer, kan man ikke se stjernerne, og så er det ikke så godt.

Hvis vejret er godt«, sagde rorkarlen, »kan vi sejle til Gunbjørns Skær på to dage og to nætter, siger man. Og så er vi nået den halve vej til Eriksfjord. Men vi får se. Jeg kan ikke lide de skyer, der er kommet der mod vest.

Senere på dagen vendte vinden og blev vestlig. Ud på aftenen blev det overskyet, og det begyndte at blæse op. Bølgerne blev store og slog ind over rælingen.

De måtte alle øse og øse.

Det blev en drøj nat, og de næste dage blev ikke bedre. Børnene græd. Dyrene var bange og svære at tumle hestene blev næsten helt vilde.

Stormen førte dem ud af kurs, og de drev rundt dag efter dag, uge efter uge. Mad og drikke-vand var ved at slippe op. Mange af folkene blev dødssyge; det var den rene elendighed.

Endelig stilnede stormen af; der faldt lidt ro over skibet og folkene.

Men hvor var de? Og hvordan skulle de nu finde den rette kurs? Mod vest kunne man jo nok sejle, men kom man til land den vej? Eller kom man bare til verdens ende, hvor havet styrtede i afgrunden?

Bjørn havde også været meget syg. Da han var kommet lidt til

kræfter, kravlede han ud til rorkarlen.

Rorkarlen stod træt og modløs ved roret.

»Man skulle have nogle af de her fugle, du ved, de hellige ravne, som Floke havde med sig«, sagde han træt, da Bjørn kom derud, »så ville det nok gå.

»Hvilke fugle?« Bjørn kendte ikke den historie.

»Jo, det var dengang, der endnu ikke boede nogen mennesker i Island, og hvor ingen rigtig kendte landet. Men Floke havde hørt søfolk fortælle, at langt ude i havet lå der et stort land, hvor der ikke var nogen huse. Der var heller ikke nogen, der havde set røg stige op fra noget bål inde på land.

Det land ville Floke finde. Han sejlede ud fra Færøerne og havde tre ravne med. Det var hellige ravne, som han havde ofret til. Et stykke ude slap han den ene ravn løs. Den fløj bag om bagstavnen og forsvandt den vej.

Nogen tid efter slap han den anden ravn ud.

Den fløj lige op i luften og vendte så tilbage til skibet.

Til sidst slap han den tredje ravn fri. Den fløj ud foran forstavnen og fremad. Floke sejlede så i den retning og fandt landet.

Det var ham, der kaldte det Island.

Torbjørn var kommet til og havde hørt det sidste af rorkarlens fortælling. – Han var vred!

»Den slags er gammelt hedsnaskab«, sagde han, »og det vil jeg ikke have noget af på mit skib. Sejl du bare, som jeg har sagt.

Han stod stille lidt. Så sagde han:

»Se derhenne. Er det ikke nogle fugle – ? Det betyder, at vi nærmer os land.

Det så virkelig ud, som om rejsen var ved at være forbi. Langt borte så de en lav skygge, som måtte være land. Selv de syge kom på benene for at se.

Skyggen blev mere tydelig. Det var land.

Man kunne nu se stranden. Der var bjerge bagved, og nogle kunne også se det lave omrids af noget – jo, det var en gård!

FORTSÆTTES NÆSTE NUMMER

JUNGLE NYT

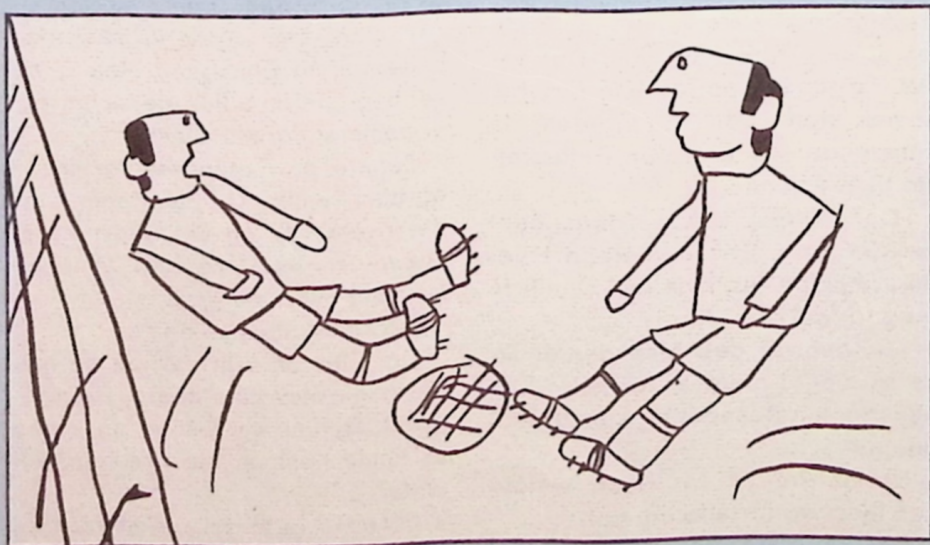
REDIGERET AF KAREN HJORTH

Kære ulve!

Tak for de mange sjove tegninger, I har sendt. Vi bringer nogle af dem her i bladet og i de kommende numre. Tommi Krog Hansen, H. C. Andersensvej 15 i Helsingør får en præmie tilsendt.

Mange af jer har sikkert været på sjove sommerlejre, hvor I har oplevet en masse. Der må være noget at skrive om til Magasinet. En ulveunge skriver om denne tegning: På vores sommerlejr havde vi en fodboldkamp mod de drenge, der boede der, hvor vi var på

lejr. I kan tro, det var en skrap kamp med ialt 9 mål. Vi vandt 5-4, og Hathi forstuvede sin fod og måtte til lægen. Så kom han ikke med på vores 30 km tur. Det var synd for ham, men han fik et par iskager i stedet for.

**Tavi,
Knud den Stores
flok, skriver:**

I februar måned tog jeg duelighedstegnet »Internationalt«. Jeg startede med at gå på biblioteket, og der spurgte jeg bibliotekaren bl.a. om, hvornår FN var oprettet. Samtidig lånte jeg nogle bøger: bl. a. FAKTA OM FN. Jeg tog nogle stykker papir, og der skrev jeg det hele op på. Det sidste: det internationale spejderflag, voldte mig en del besvær. Der var ingen bøger hjemme på biblioteket om det, og bibliotekaren vidste det ikke. Næste dag spurgte jeg læreren. Han vidste det heller ikke. Så ringede jeg ind til depotet, og de vidste det. Så afleverede jeg det hele til førerne; de hørte mig, og jeg fik mit duelighedstegn.

FOTO

Her har Mysa været ude med sit fotografiapparat. Mon der er mange af jer, der fotograferer? Har I nogle gode billeder, så send dem til mig. Mysa, rød bande, Peder Skrams flok, skriver om dette billede: I min bande har vi en lille provo, der hedder Rann, jeg sender her et billede af ham.

HVORFOR ER HAN FORBÆVSET?

HVORFOR ER HAN FORBÆVSET?

HVORFOR ER HAN FORBÆVSET?

HVORFOR ER HAN FORBÆVSET?

Glimt fra mødet i Frederiksberg rådhus

Alle cheferne var samlet efter korpsrådsmødet i april. Her er de (fra venstre mod højre): Ove Holm, Thorkild Glad og John Grevy

GLIMT FRA KORPSRÅDSMØDET i april FOTO: OLE JØRGENSEN

Darcee fortæller her lidt om korpsrådsmødet

Mødet blev afholdt sidst i april på Frederiksberg rådhus. Til stede var foruden korpsledelsen alle divisionens korpsrådsrepræsentanter – såvel civile som aktive. Da der er to år mellem hvert korpsrådsmøde, omfattede beretningerne de sidste to års arbejde.

Thorkild – den afgående spejderchef – fortalte om de aktiviteter, der havde fundet sted: Reform 66, Grønlandsekspeditionen, Kulsø – og om de, der ville komme, bl.a. Ny Hedeby.

For søspejderne aflagde John Nielsen, også kaldet Skipper, beretning. Han fortalte om søspejdernes nye fartøj, som skulle kunne sejle væsentlig hurtigere end Aalborgjollen. Samarbejdet mellem land- og søspejderne blev også berørt, og man ville prøve at udvide det i de nærmeste år.

Siden havde Hartvig ordet, og det var naturligvis Hedeby, der var emnet. Her skal korpsets jubilæum afholdes med en stor korpslejr i 1969, hvor alle landets spejdere mødes. Det er det største arrangement, vort korps nogensinde er begyndt på, og det kan kun gennemføres fuldt ud, hvis alle korpsets drenge hjælper med, fortalte Hartvig. Der er blevet afholdt en mængde forlejr, og de fortsætter indtil sommerferien. Det er bare med at komme af sted til Hostrup og give en hånd med!

Korpsets ulve fylder 50 år den 12. februar 1970, og man er allerede begyndt at tænke på, hvorledes det skal fejres.

Efter aflæggelse af beretningerne trak Thorkild sig tilbage som spejderchef. Han har været i korpset i næsten 50 år – de sidste 8 som spejderchef. Nu mente han imidlertid, at der skulle friske kræfter til.

Korpsrådet valgte derefter John Grevy som Thorkilds efterfølger. Efter valget udtalte John, at hvis der nu var nogen, der troede, at hele korpset skulle laves om, så troede de fejl, men det gjorde dog også de, der regnede med, at alt skulle blive ved det gamle. Grevy mente, at patruljesystemet var glimrende, og at det primitive stadig måtte være det bærende. Med hensyn til sammenslutningen af spejderkorpserne sagde han, at det ikke var aktuelt lige nu. Han mente dog, at man skulle udvide samarbejdet mellem seniorer og de store i vort korps.

Mødet sluttede med en hyldest til Thorkild for alle de år, han har virket, og forsamlingen vedtog enstemmigt og med bragende bifald at gøre ham til æresmedlem af korpsrådet.